

Formentera, obligada a autoritzar un càmping que **tot** hom rebutja

Si les institucions, pressionades per l'oposició popular, no hi posen remei, Formentera haurà d'acollir finalment un macrocàmping turístic. Després d'un llarg i polèmic procés judicial, els tribunals han ordenat al Govern Balear concedir llicència per a construir un càmping per a un miler de places.

El Tribunal Suprem ha emès una sentència que obliga el Govern balear a donar els permisos necessaris per construir un càmping turístic per a mil places a la zona des Ca Marí (Formentera). Aquesta instal·lació, que havia estat rebutjada per totes les forces polítiques il·lenques, ha protagonitzat manifestacions al carrer, vagues generals i tot tipus de protestes durant més de deu anys. La denegació de les llicències d'obres per l'Ajuntament va provocar, l'any 1996, una condemna judicial d'inhabilitació contra quatre dirigents de la corporació municipal, entre els quals hi havia l'alcalde.

La sentència del Suprem ha caigut com una bomba a Formentera, una illa de només sis mil habitants de població resident, que veu com un càmping per a mil persones pot rompre per sempre més el precari equilibri econòmic, social i ambiental de l'illa. En poques vegades s'havia vist tanta unanimitat contra un projecte turístic, de manera que totes les protestes que hi ha hagut des de 1987 han estat massivament secundades pel poble.

La raó de l'oposició es basa sobretot en l'impacte i la massificació que el projecte significaria en l'estructura econòmica formenterera, basada en petits negocis d'hostaleria, de caràcter familiar. Aquesta estructura, evidentment, és del tot contrària a la implantació de grans explotacions turístiques, ja que es consideren perjudicials per a tot el conjunt de l'illa.

L'any 1987, la Comissió Provincial d'Urbanisme, governada pel PP, va autoritzar l'empresa catalana Formentera

Playa, SA, a instal·lar aquest càmping, projectat a la vora de la mar en terrenys que encara ara són completament rústics. El mateix any, però, l'Ajuntament de l'illa ja va denegar l'atorgament de la llicència d'obres, una decisió que immediatament va ser anul·lada pel Tribunal Superior de Justícia de les Balears (TSJB). Aquesta instància judicial va obligar l'Ajuntament a donar el permís, sota l'ordre de la Comissió Provincial d'Urbanisme, que havia dit que així s'havia de fer.

Paradoxalment, el mateix Govern balear del PP, que havia concedit l'autorització l'any 1987, va donar suport a l'Ajuntament en les seues protestes, però el fet era que amb aquella fatídica decisió ja havia donat dret legal a l'empresa per continuar obtenint els permisos següents.

La polèmica social va arribar a quotes inusuals a les Balears. L'any 1993, milers de persones participaren en una manifestació a Formentera en contra del càmping, encapçalada pels seus polítics. Al mateix temps, una vaga general va deixar l'illa paralitzada. Pintades a les propietats de Formentera Playa, SA, contribuïren a augmentar la crispació i a demostrar la indignació de la població contra el projecte.

Així doncs, com ja s'ha comentat, conseqüentment a les gestions de la promotora per defensar els seus drets urbanístics, l'any 1996 el Tribunal Suprem va condemnar quatre membres de l'Ajuntament de Formentera a la pena d'inhabilitació per exercir càrrec públic durant sis anys, per haver desobeït l'obligació de donar els permisos. El dia del judici,

dut a terme a Eivissa, centenars de manifestants donaren suport, amb la seua presència i amb pancartes, als representants públics processats.

Ara, setze anys després que començassin els fets, el Suprem culmina aquest llarg *via crucis* amb la resolució que obliga el Govern balear a donar els permisos de manera immediata, perquè aquesta sentència és ferma i, tot i que s'hi pot recórrer davant el Constitucional, s'ha d'executar forçosament.

Possible compra dels terrenys. La situació creada ha deixat entre l'espasa i la paret els nous governants de Formentera, del PP, que han reiterat una vegada més la seua oposició al projecte. El nou alcalde, Joan Manuel Costa, ha dit que no vol que es construeixi el projecte i que farà tot el possible per impedir-ho. Almenys, aquesta voluntat ferma ha donat una tímida esperança als formenterers.

En concret, les forces polítiques il·lenques, davant l'evidència que ja no els queden més armes per lluitar contra la implacable maquinària administrativa i judicial, estudien ara negociar amb Formentera Playa, SA, la compra dels terrenys, per evitar, així, l'execució de les obres.

L'esquerra, ara a l'oposició, proposa comprar el solar amb fons de l'ecotaxa, que, tot i que ja està en procés d'anul·lació pel nou govern del PP, encara en disposa d'una part de la recaptació de l'estiu passat. L'equip de govern no ha dit encara d'on es traurien els diners per fer front a aquest pagament, però ha admès que la compra pot ser una de les millors fórmules per evitar la construcció del càmping.

La solució final no s'adoptarà fins que s'iniciïn converses formals amb la promotora i es comprovi si aquesta accepta vendre les seues propietats, la qual cosa tampoc no està clara. L'empresa, de moment, expressa la seua satisfacció pel que considera una sentència "justa, que demostra que teníem raó", segons un dels seus portaveus.

Sigui quin sigui el resultat final, la població illenca es veu preocupada davant un fantasma del passat, que molts ja ha-

A dalt, terrenys on s'instal·larà el càmping. A sota, un dels plenaris celebrats a l'Ajuntament per tractar aquest afer. Tots els grups polítics formenterencs s'oposen al macrocàmping.

vien oblidat, que ressuscita amenaçant l'equilibri econòmic d'aquesta reduïda comunitat humana. Tradicionalment, Formentera s'ha oposat sempre de manera unànime als macroprojectes turístics. De fet, a mitjan anys vuitanta es donà un cas semblant amb la urbanització que el financer italià Giancarlo Piretti volia fer en un altre indret de l'illa: s'Estany des Peix, avui parc natural. Llavors, com avui, tot Formentera es va unir per dir *no* a la massificació, deixant de banda els colors polítics, de la mateixa manera que s'ha fet en l'actualitat.

Cal tenir en compte, a més, que la més petita de les Illes Pitiüses té especialment accentuats els problemes que afecten tota la comunitat autònoma. Especialment greu és, per exemple, el cas de l'aigua potable, un recurs escàs que ha provocat restriccions en ple estiu en diverses ocasions. D'aquesta manera, els formenterers temen que afegir mil persones en una illa amb uns recursos naturals tan limitats pot acabar de desbaratar-la definitivament.

Joan Lluís Ferrer